Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2019:185.000448

Dosar nr. 1844/2/2019



R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 448
Ședința publică din data de 17.09.2019
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: ANDREEA-MIHAELA POPESCU
GREFIER: ANIȘOARA ENE

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul DARABĂ GHEORGHE CĂTĂLIN, având ca obiect *constatarea lucrător/calității de colaborator al securității (OUG nr. 24/2008).*

La apelul nominal făcut în ședință publică, la ordine, a răspuns reclamantul, reprezentat de consilier juridic .... cu delegație de reprezentare aflată la fila 9 din dosar, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Fiind primul termen de judecată, procedând la verificarea competenței, Curtea constată că este competentă general, material și teritorial în soluționarea prezentei cauze în baza dispozițiilor art. 4 alin. 4 din OUG nr. 24/2008.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, Curtea acordă cuvântul asupra probelor.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Deliberând asupra probatoriului, Curtea încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, apreciind-o ca fiind pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea acordă cuvântul în dezbateri pe cererea formulată.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, având în vedere că sunt îndeplinite condițiile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 și anume domnul Darabă a furnizat informații cu privire la numitul D.M. cu privire la apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unor grupări religioase, prin aceasta lezând dreptul la viața privată și dreptul la libertatea conștiinței și a religiei. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Curtea, în temeiul art. 394 alin. 1 din Codul de procedură civilă, declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

C U R T E A,

Deliberând, reține următoarele:

Prin ***cererea*** înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 28.03.2019, sub nr. 1844/2/2019, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâtul Darabă Gheorghe Cătălin a solicitat instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să constate existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât, născut la 23.02.1961, în com. Dolhești, jud. Suceava, fiul lui Vasile și Paraschiva, domiciliat în satul ...., județul Suceava.

In motivarea cererii, a arătat că verificarea dlui DARABĂ Cătălin Gheorghe a fost declanșată în baza art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. (1) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.) de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de

colaborator al Securităţii, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile sau funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h[1]) din acelaşi act normativ.

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/1610/20.11.2018, dl DARABĂ Cătălin Gheorghe a activat în calitate de colaborator în perioada 1985-1989, cu numele conspirativ de colaborator „Silvestru", fiind recrutat cu angajament, datat 23.02.1985, întocmit şi semnat olograf indescifrabil, pentru supravegherea informativă a persoanelor fără antecedente penale de pe raza comunei Dolheşti, jud. Suceava (dosar nr. R 364469, f. 1, 5).

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informaţii prin care se denunţau activităţi potrivnice regimului totalitar comunist, precum apartenenţa şi activităţile desfăşurate în cadrul unor grupări religioase, existente în nota informativă din 14.05.1988 (dosar nr. D 8824, vol. 2, f. 368).

Analizând informaţiile furnizate de către pârât, apreciază că acestea vizează îngrădirea dreptului la viaţă privată (art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice) şi a dreptului la libertatea conştiinţei şi a religiei (art. 30 din Constituţia României din 1965 şi art. 18 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice).

În concluzie, solicită a se constata calitatea de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe dl DARABĂ Cătălin Gheorghe, analizând relevanţa, în lumina prevederilor art. 2 lit. b) teza I din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reţinute în nota de constatare nr. DI/I/1610/20.11.2018.

Potrivit acestui text legal pentru colaborarea prin furnizarea de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

Reţine, astfel, nota informativă, datată 14.05.1988, întocmită şi semnată olograf cu numele conspirativ „Silvestru", prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul D.M, referitoare la apartenenţa şi activităţile desfăşurate în cadrul unor grupări religioase, şi anume: „în ziua de 4 mai 1988 am mers la locuinţa lui D.M. şi l-am găsit pe acesta într-o stare de inconştienţă (delira), spunând că soţia sa este Satana, iar scăparea sa va fi Sf. Gheorghe. Îl cunosc pe acesta ca fiind o persoană cu preocupări religioase. Posedă la domiciliu cărţi cu conţinut religios, iar în repetate rânduri l-am auzit discutând despre religie şi despre respectarea ei." (dosar nr. D 8824, vol. 2, f. 368).

În acest context, învederează că Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a arătat, în jurisprudenţa sa în această materie, că informaţiile referitoare la apartenenţa unei persoane la o grupare religioasă, în condiţiile în care „ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noţiunea de religie" (Decizia nr. 1477/11.03.2011), reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist, iar denunţarea acestei apartenenţe îndreptăţeşte reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii. în acest sens, face referire şi la Decizia Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie nr. 324/21.01.2011.

Astfel, consideră că denunţarea apartenenţei la grupări religioase neagreate de regimul comunist nu poate fi calificată altfel decât ca denunţarea unei atitudini potrivnice regimului comunist.

Este cunoscut faptul că regimul comunist încerca să descurajeze şi să limiteze prin toate mijloacele practicarea religiei. Principalele victime ale acestei politici erau cultele minoritare (neagreate de regim), chiar şi cele care se bucurau de o recunoaştere oficială. Aceste culte nu îşi puteau promova nestingherit mesajele.

Persoanele care, înainte de 1990, aderau la grupări religioase neagreate de regimul comunist îşi asumau riscuri importante. Pe lângă permanenta supraveghere din partea autorităţilor represive şi dincolo de piedicile puse în calea practicării religiei, aderenţilor acestor grupări le era îngrădit accesul la anumite funcţii sau nu li se permitea exercitarea anumitor profesii. Persoanele despre care autorităţile aflau (sau în legătură cu care existau indicii) că fac parte din aceste grupări erau marginalizate în societate.

De altfel, pe baza informaţiilor furnizate cu solicitudine de către pârât, ofiţerii din cadrul Securităţii au dispus următoarele:

Nota subofiţerului: „D.M. a mai fost semnalat cu preocupări religioase. Sarcini: Să stabilească eventualele persoane care îl vizitează pe D.M. cu astfel de preocupări. Să furnizeze

date cu privire la unele aspecte negative din mediul silvic. Măsuri: De continuat supravegherea lui." (dosar nr. D 8824, voi. 2, f. 368).

În legătură cu această primă condiţie, interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecinţă, dacă denunţarea unei conduite era potenţial nocivă pentru cel denunţat şi, în plus, un astfel de denunţ nu şi-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că se află în faţa denunţării unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului' doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

S-a susţinut că este îndeplinită şi cerinţa ca informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor si libertăţilor fundamentale ale omului, deoarece nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări precum cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască, în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoştinţă de situaţiile pe care acesta urma să le denunţe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul şi ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situaţia denunţată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunţate, nu a avut o atitudine precaută şi nici de protejare a celui denunţat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunţat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată în privinţa celui denunţat, atât timp cât a acceptat că persoana denunţată putea să facă obiectul unor investigaţii suplimentare ale Securităţii, ca rezultat al denunţului său.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunile sale se pot lua măsuri de urmărire şi verificare (încălcarea dreptului la viaţă privată, a dreptului la libertatea conştiinţei si a religiei) şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

În concluzie, informaţiile furnizate de domnul DARABĂ Cătălin Gheorghe au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată (art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice), a dreptului la libertatea conştiinţei şi a religiei (art. 30 din Constituţia României din 1965 şi art. 18 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice).

Legiuitorul nu cere existenta unei pluralităţi de informări adresate Securităţii, care să îndeplinească standardele definiţiei legale, fiind suficient şi un singur astfel de caz, pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii.

În drept, au fost invocate următoarele dispoziţii legale: art. 3 lit. g), art. 5 alin. 1, art. (2) lit. b), art. 8 lit. a) şi art. 11 alin. (1) ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar ş deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. (1) şi art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare şi Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi pe dispoziţiile art. 194 din noul Cod de procedură civilă.

Pârâtul Darabă Gheorghe Cătălin a formulat ***<u>întâmpinare</u>*** la data de 20.05.2019, prin care a solicitat respingerea cererii ca nefondată.

În motivare, a arătat că potrivit disp. art. 2 lit. b teza I OUG 24/2008 colaborator al Securităţii este persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Pârâtul a susţinut că nu sunt îndeplinite cumulativ cele două condiţii prevăzute expres şi limitativ de aceste dispoziţii legale.

Astfel, a efectuat stagiul militar în cadrul Securităţii, iar ulterior a fost angajat ca pădurar în cadrul Ocolului silvic Dolhasca. În îndeplinirea atribuţiilor de serviciu, respectiv paza şi protecţia fondului forestier, intra în discuţii cu diverse persoane.

S-a mai arătat că din conţinutul notelor informative semnate, rezultă că nu este îndeplinită prima cerinţă pentru întrunirea calităţii de colaborator, aceea ca prin informaţiile furnizate să se denunţe activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Toate informaţiile furnizate de către pârât au vizat aspecte absolut benigne din perspectiva care interesa organele de securitate, mai exact chestiuni banale, generale din viaţa de zi cu zi a persoanelor vizate.

Mai mult decât atât, din cele două note informative date rezultă că persoana în cauză nu a făcut afirmaţii duşmănoase, că nu s-a arătat nemulţumit, că nu s-au purtat discuţii asupra evenimentelor politice, că nu a adus elogieri la vremurile trecute, respectiv că nu cunoaşte evenimente politice de actualitate.

Împrejurarea că persoanele respective erau urmărite de securitate nu prezintă relevanţă din perspectiva activităţilor concrete ale pârâtului, după cum nu prezintă relevanţă nici sarcinile trasate în diversele note ale ofiţerului de securitate, puse subsecvent pe notele informative, sarcini care - deşi aveau în vedere activităţi sau atitudini potrivnice regimului - nu îşi găsesc corespondent în informaţiile furnizate efectiv.

În egală măsură, aprecierile general pozitive ale ofiţerilor care au întocmit diferitele note de analiză a activităţii pârâtului în ceea ce priveşte colaborarea sa nu sunt în măsură, prin ele însele, cât timp nu se coroborează cu cuprinsul notelor informative furnizate, să antreneze concluzia că activitatea sa se încadrează în sfera noţiunii de „colaborator".

Nici cea de-a doua condiţie nu este îndeplinită în speţă, întrucât din Notele de constatare depuse de reclamantă la dosarul cauzei, rezultă că pârâtul a comunicat nişte întâmplări organelor de Securitate, de care a luat cunoştinţă întâmplător, fără a desfăşura activităţi care să aducă atingere drepturilor si libertăţilor fundamentale ale acelor persoane sau a le încălca viaţa privată.

Consideră pârâtul că, în raport de metoda de informare - "prin discuţii" - nu s-a probat de către reclamantă modalitatea concretă în care s-ar fi încălcat dreptul la viaţa privată, din cuprinsul înscrisurilor respective nerezultând nici încălcarea, nici că modalitatea folosita ar fi fost aptă sau ar fi produs efectul unei atare încălcări a dreptului la viaţa privată.

În drept, au fost invocate dispoziţiile art. 205 din Codul de procedură civilă.

***<u>Analizând actele şi lucrările dosarului, Curtea reţine următoarele</u>*:**

Pârâtul Darabă Cătălin Gheorghe, născut la data de 23.02.1961, în com. Dolhesti, jud. Suceava, fiul lui Vasile şi Paraschiva, domiciliat în satul .... a colaborat cu Securitatea, primind numele conspirativ „Silvestru".

Pârâtul a fost recrutat la data de 23.02.1985, potrivit angajamentului de la fila 22 din dosar, din conţinutul căruia reiese numele conspirativ de colaborare „SILVESTRU".

În cauză, s-a făcut dovada faptului că pârâtul a furnizat note informative sub nume conspirativ, aspect necontestat, singura chestiune litigioasă fiind aceea ca prin informaţiile furnizate să se denunţe activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi că informaţiile furnizate au aptitudinea de a îngrădi drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului, ce va fi analizată în considerentele ce urmează:

Curtea reţine nota informativă (f. 47), datată 14.05.1988, prin care pârâtul informa Securitatea: "*în ziua de 4 mai 1988 am mers la locuinţa lui D.M. şi l-am găsit pe acesta într-o stare de inconştienţă (delira), spunând că soţia sa este Satana, iar scăparea sa va fi Sf. Gheorghe.* ***Îl cunosc pe acesta ca fiind o persoană cu preocupări religioase. Posedă la domiciliu cărţi cu conţinut religios, iar în repetate rânduri l-am auzit discutând despre religie şi despre respectarea ei.*** "

Instanţa reţine că regimul comunist încerca să descurajeze şi să limiteze prin toate mijloacele practicarea religiei. Principalele victime ale acestei politici erau cultele minoritare (neagreate de

regim), chiar şi cele care se bucurau de o recunoaştere oficială. Aceste culte nu îşi puteau promova nestingherit mesajele.

Curtea reţine incidenţa în cauză a dispoziţiilor art. 301 alin. 1 C.pr.civ., potrivit cărora: „Acela căruia i se opune un înscris sub semnătură privată este dator fie să recunoască, fie să conteste scrierea ori semnătura. Contestarea scrierii sau semnăturii poate fi făcută, la primul termen după depunerea înscrisului, sub sancţiunea decăderii".

În prezenta cauză, pârâtul nu a contestat niciun înscris, acestea fiind considerate ca fiind în mod definitiv recunoscute sub aspectul scrierii şi semnăturii, intervenind decăderea din dreptul de a pretinde contrariul.

Potrivit dispoziţiilor art. 3 lit. g din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii:

„Pentru a asigura dreptul de acces la informaţii de interes public, orice cetăţean român, cu domiciliul în ţară sau în străinătate, precum şi presa scrisă şi audiovizuală, partidele politice, organizaţiile neguvernamentale legal constituite, autorităţile şi instituţiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu existenţa sau inexistenţa calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia, în sensul prezentei ordonanţe de urgenţă, a candidaţilor la alegerile prezidenţiale, generale, locale şi pentru Parlamentul European, precum şi a persoanelor care ocupă următoarele demnităţi sau funcţii: [...]

g) primarii, viceprimarii, consilierii judeţeni, consilierii în Consiliul General al Municipiului Bucureşti, consilierii locali.

Art. 5 alin. 1 din OUG nr. 24/2008 prevede:"1) Persoanele care candidează, au fost alese sau au fost numite în una dintre demnităţile ori funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h^1), cu excepţia celor care la data de 22 decembrie 1989 nu împliniseră vârsta de 16 ani, fac o declaraţie pe propria răspundere, conform modelului prevăzut în anexa la prezenta ordonanţă de urgenţă, în sensul că au avut sau nu calitatea de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia. *Verificarea calităţii de lucrător al Securităţii ori de colaborator al acesteia se face din oficiu* pentru persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile ori în funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h^1), inclusiv pentru cele aflate în exerciţiul respectivelor demnităţi ori funcţii la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă."

Verificarea pârâtului Darabă Cătălin Gheorghe s-a efectuat din oficiu, în baza art. 3 lit g raportat la art. 5 alin. 1 din OUG nr. 24/2008.

Astfel, în ceea ce priveşte sintagma *activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist*, din perspectiva raţiunii şi finalităţii legii, Curtea apreciază, în lipsa unei definiţii legale, că trebuie avut în vedere ceea ce autorităţile regimului comunist considerau, *factum notorium*, ca fiind activităţi şi/sau atitudini potrivnice regimului, întrucât aprecierea proprie a acestora era cea care declanşa luarea de măsuri împotriva persoanelor vizate de delaţiuni, aceste autorităţi fiind cele care defineau discreţionar atât ceea ce era permis, cât şi ceea ce era interzis în societatea românească, fapt caracteristic, de altfel, tuturor regimurilor totalitare.

Mai este de menţionat că, în jurisprudenţa sa, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a statuat că informaţiile referitoare la apartenenţa unei persoane la o grupare religioasă, în condiţiile în care ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noţiunea de religie, reprezenta o atitudine potrivnică regimului, iar denunţarea acestei apartenenţe îndreptăţeşte reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii (spre exemplu, decizia nr. 1477/11.03.2011, decizia nr. 324/21.01.2011).

Sub acest aspect, Curtea apreciază că denunţarea apartenenţei la o anumită grupare religioasă, neagreată de regimul comunist reprezintă delaţiunea unei activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Situaţia cultelor religioase a fost una extrem de dificilă în perioada comunistă, în care singura „religie" ce trebuia propovăduită era filozofia materialist-dialectică. În aceste condiţii, chiar şi cultului ortodox, aflat într-o poziţie privilegiată în raport cu autorităţile, i-au fost impuse o serie de obligaţii faţă de regim, în aşa fel încât manifestările religioase să nu depăşească intimitatea lăcaşului de cult şi să nu interfereze cu propaganda ateistă.

Informaţiile transmise către Securitate au avut efecte negative, caracterul intrusiv al activităţilor Securităţii fiind dovedit cu măsurile suplimentare dispuse de ofiţerul de securitate: să

fie urmărită în continuare persoana vizată, precum şi persoanele care o vizitează, cu astfel de preocupări (religioase);

În ceea ce privește natura colaborării cu Securitatea, Curtea reține că sunt îndeplinite condițiile impuse de prevederile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, conform cărora *„colaborator al Securității”* este, printre altele, *„persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului”*.

Pârâtul nu a fost anchetat, judecat sau condamnat pentru vreo infracțiune, iar din actele dosarului rezultă că nu a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, privind cauza pentru care a fost fie cercetat, fie judecat şi condamnat, pentru a nu fi considerat colaborator al Securității, potrivit definiției legii.

Informațiile furnizate Securității se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deşi puteau şi erau obligați să procedeze astfel pentru a nu încălca principiile unei societăți democratice și drepturile fundamentale ale omului.

Informațiile furnizate au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului, respectiv a dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile şi Politice, și a dreptului la liberă exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 şi art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

Astfel, analiza înscrisurilor evocate mai sus duce la concluzia categorică a întrunirii şi a celei de-a doua condiții. Măsurile dispuse, precum să se stabilească eventualele persoane care îl vizitează pe D.M. cu astfel de preocupări religioase au fost dispuse în scopul de a depista poziția ostilă/atitudinea duşmănoasă a celor urmăriți față de politica partidului şi statului, a conducerii acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celor vizați relativ la aspectele menționate, pentru anturajul acestora, în principal pentru motive religioase.

Acest interes, pus în practică prin măsurile dispuse, coroborat cu urmările pe care le antrenau împotriva celor vizați, probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți şi o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie şi de conştiință, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Toate aceste acțiuni ale pârâtului, vizând punerea sub lupă a vieții lui D.M, vizând urmărirea sa şi a apropiaților pentru convingerile religioase, constituie activități prin care s-au suprimat ori îngrădit următoarele drepturi şi libertăți fundamentale ale omului, consacrate legislativ în epocă astfel:

- *Dreptul la viață privată*, consacrat în epocă în art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia *„Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul lui sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei şi reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri”*.

- *Dreptul la libertatea de exprimare, libertatea opiniilor şi de conştiință*, consacrate în perioada de referință în următoarele dispoziții legale:

Art. 85 din Constituția României din 1952 - *„În conformitate cu interesele celor ce muncesc şi în vederea întăririi regimului de democrație populară, cetățenilor Republicii Populare Române li se garantează prin lege: a) libertatea cuvântului (...)”*

Art. 28 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 - *„Cetățenilor Republicii Socialiste România li se garantează libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor, a mitingurilor şi a demonstrațiilor”*

Art. 30 alin. 1 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 - *„Libertatea conştiinței este garantată tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România”*.

Art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului - *„Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat"*.

Prin urmare, este întrunită și cea de-a doua cerință din ipoteza normei legale, aceea ca activitățile pârâtului să folosească unor acte de poliție politică în accepțiunea legii, adică să vizeze „instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului".

Reținând, în lumina considerentelor expuse mai sus, întrunirea ipotezei normei legale cuprinsă în art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, instanța – în temeiul art. 11 din același act normativ – va admite prezenta acțiune și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul DARABĂ GHEORGHE CĂTĂLIN cu domiciliul în sat ...., județ Suceava.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, care se va depune la Curtea de apel București, secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată în ședință publică azi, 17.09.2019.

PREȘEDINTE,
Andreea-Mihaela Popescu

GREFIER,
Anișoara Ene

21 IUN. 2024

Red./tehnored. A.M.P.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA S8 - Cont adm fiscal

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 1844/2/2019 se legalizează de noi.

GREFIER ȘEF,



S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. .... în sumă de .... lei

GREFIER ȘEF,

Definitivă prin resp rec ... dec nr. 2986/25.05.2022 ds nr. 1844/2/2019 iccj